

We schrijven begin december, de Sinterklaas cadeautjes zijn nog niet rondgebracht of koning winter doet zijn intrede op de hoogste toppen van de Belgische Ardennen.

Bijna dagelijks zijn er meldingen van verse sneeuwval en via de webcamera van het KMI bij het weerstation op Mont Rigi kunnen we vaststellen dat er na anderhalve week reeds 40 cm is gevallen.

Mont Rigi Foto Luc Herremans

Dit is voor ons meer dan reden genoeg om zelf een kijkje te gaan nemen en u volgend verslag te brengen.

De wegen zijn goed berijdbaar en na een kleine twee uurtjes staan we op de Baraque Michel, waar het ondanks het feit dat we midden in de week zijn, zoeken is naar een parkeerplaats. De overvloedige sneeuw zorgt ervoor dat de verhuurders van langlauf en skimateriaal goede zaken doen, want bijna alle pistes zijn open.

Langlaufers op Baraque Michel Foto Luc Herremans

Wij moeten echter vaststellen dat we het met onze stevige wandelschoenen niet zullen redden en dus is het maar goed dat vrouwtje lief de sneeuwlaarzen heeft meegenomen. We besluiten om naar het weerstation van Mont Rigi te wandelen, maar na een kleine 100 meter is het afgelopen. Alle wandelwegen zijn volledig verdwenen door sneeuwophopingen en een poging om toch verder te gaan, wordt genadeloos afgestraft met een valpartij en het wegzakken in de sneeuw tot boven kniehoogte.

We besluiten dan maar om door te rijden naar Botrange waar ijskegels voor een mooie raamdecoratie zorgen aan het Centre de Nature. Achteraan is het terras en het meubilair van de herberg van het Signal bijna volledig bedekt door een enorme sneeuwmassa.

Signal de Botrange Foto Luc Herremans

Inmiddels is het opnieuw beginnen sneeuwen, de maximumtemperatuur is -6°C , maar door de snijdende oostenwind die over het plateau waait is de gevoelstemperatuur liefst -14°C . Desondanks zijn een paar houthakkers bezig met het rooien van een partij bomen in het Hertogenwoud.

Houthakkers in Hertogenwoud Foto Luc Herremans

Wij verlaten deze stoere binken om door te wandelen via een vertrouwde wandelweg, maar na enkele tientallen meters lopen we in de armen van een paar boswachters die nu meer dan ooit het veen bewaken en ons vriendelijk verzoeken om terug te keren naar de enige herberg die er te vinden is. Daar kunnen we genieten van een warme kop chocolademelk. Na een poosje komen ook deze heren zich even verwarmen aan het openhaard vuur en weten ze ons tot slot te vertellen dat het voor onze eigen veiligheid was dat ze ons staande hielden. In het voorbijge decennium lieten immers reeds meerdere personen het leven in het onvoorspelbare winterweer op de Hoge Venen.

Ze verwijzen nog eens naar "Het Kruis der Verloofden" op 2 km van de Baraque Michel. Het is het dramatische verhaal uit 1871 toen Marie Solheid en Francois Reiff op weg waren naar Xhoffraix om er die dag te trouwen, maar helaas allebei omkwamen in de hevige sneeuw en vrieskou.

www.eifelnatur.de/Niederl%E4ndisch/Seiten/Kruis%20der%20Verloofden.html